

[Poul Andreassen.]

minister har den 10. november d. å. efter opfordring fra Færøernes lagmand protesteret både over for den britiske udenrigsminister og handelsminister, og denne note er igennem det danske udenrigsministerium blevet overleveret til de britiske myndigheder i London af den danske ambassadør. Det færøske landsstyre godtager ikke en sådan fremgangsmåde i udenrigsanliggender, at trawlerejere tager sig den ret at lave handelsoverenskomster land og land imellem. Jeg personlig kan ikke forstå, at den engelske regering, som siges at være en socialistisk regering, kan støtte en sådan fremgangsmåde.

For ikke så længe siden kom to færøske langlinefiskere til Aberdeen for at lande deres fisk. Da de havde landet et mindre parti af lasten, blev losningen stoppet. Bådene kom derved til at ligge i havnen, og selvfølgelig ville fisken blive ødelagt. Der var stor mangel på fisk, og køberne ville gerne have fisken, men det blev nej. De færøske skippere tilbød at forære resten af lasten til hospitalerne. Ved sådan en last fisk må der ikke forstås nogle få kasser eller tons. Fangsten på sådan en fisketur ligger gennemsnitlig på ca. 70-80 tons med en værdi af £ 6.000. Dette vil selvfølgelig medføre et stort tab for den færøske fisker, dem, der ejer bådene, og landet i sin helhed. Det, som Storbritannien vil, er at tvinge os til at give dem lov til at fiske inden for tolvmilegrænsen, men i denne sag står det færøske lagting og folk samlet. „Nelsons blood“ kan praktiseres i krigstid, men er ikke altid så heldig, når der ingen krig er. Under krigen blev sagt store ord og givet rige løfter til den lille nation oppe i Nordatlanten, men desværre, ord betyder så lidt i dag.

Jeg kan ikke undlade at gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Mohr Dam. Det ærede medlem brugte under åbningsdebatten udtrykket „det skønneste blad i Danmarks historie“ om Færøernes hjemmestyre vedtaget ved lov af 23. marts 1948. Jeg skal ikke komme ind på nævnte lovgivning. Denne lov er gældende den dag i dag. Det ærede medlem vil have den største ære af denne lov, og det vil jeg ikke bestride. Denne lov har givet os selvstyre, så vi i dag er den 6. nordiske nation.

For mig ser det lidt mærkeligt ud, at det ærede medlem i går gør henvendelse til den høje regering om en særlig ordning angående et særligt færøsk frimærke. Det ærede medlem ved godt, at i hjemmestyreordningen står postvæsenet for Færøerne som et særansliggende under liste A. Jeg beder om formandens tilladelse til et kort citat:

„Følgende områder betegnes som særansliggende, således at de straks overgår til det færøske selvstyre eller senere overføres til dette efter begæring fra lagtinget eller regeringen.“

Under disse særansliggender, der ikke er overtaget, er postvæsenet. Da det ærede medlem har siddet som lagmand i 4 år, ser det mærkeligt ud, at det meget ærede medlem først nu kommer på de tanker. Det ærede medlem ved godt, at denne sag er rejst i Færøernes lagting af den nuværende lagmand, så jeg er bange for, at dette vil være flere togrejser for sent.

Vort parti går ind for det private initiativ, politisk og økonomisk frihed for den enkelte, lægger størst vægt på erhvervslevet, som må være grundlag for voksende fremskridt i samfundet. Den enkelte borger har ret under ansvar til at skabe sine egne ansliggender. Det er med stor glæde, at jeg har gennemgået den højtærede statsministers udtalelser i åbnings talen og det standpunkt, regeringen tager over for det færøske hjemmestyre. Jeg vil slutte med at ønske regeringen god vind i sejlene og, hvis det blæser for meget op, så at lægge bi og afvente bedring, da det vil være godt sømandskab at være forsigtig. Det gælder også her — land og folk til bedste gavn.

Formanden: Jeg afbryder her den del af debatten, der vedrører problemer i almindelighed, og går over til debatten om trafikspørgsmål.

Holmberg: Ja, jeg sad i går og hørte den højtærede minister for offentlige arbejder give en redegørelse for de store områder, som hører under ministeren: post- og telegrafvæsenet, baner og veje, flyvepladser og lufthavne m. v., så jeg tør nok sige, at når vi ser på beløbsrammen, er en hel del penge på kant her.

Jeg konstaterer med absolut tilfredshed, at der nu begynder at blive brugt flere